

T R E Ś Ć

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 93 — z dnia 1.3.1951 r. w sprawie sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy pracowników zatrudnionych przy pracach sezonowych.
- Poz. 94 — z dnia 19.3.1951 r. w sprawie rozdziału w 1951 r. pasz treściwych, znajdujących się w dyspozycji instytucji i przedsiębiorstw państwowych.
- Poz. 95 — z dnia 21.3.1951 r. w sprawie remontu nieczynnych kotłów parowych.
- Poz. 96 — z dnia 22.3.1951 r. w sprawie odstąpienia przez inwestorów na rzecz przedsiębiorstw budowlano - montażowych materiałów i urządzeń instalacyjnych, przeznaczonych do wykonania robót zleconych tym przedsiębiorstwom w ramach planu inwestycyjnego na 1951 r.
- Poz. 97 — z dnia 22.3.1951 r. w sprawie ustalenia trybu uproszczonej dokumentacji technicznej przy przeprowadzeniu przez Polskie Zakłady Żywnościowe akcji odbudowy i przystosowania obiektów do składowania zboża.
- Poz. 98 — z dnia 23.3.1951 r. w sprawie rozpoczęcia prac nad sporządzeniem Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. ze zmianą wprowadzoną zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 1951 r.
- Poz. 99 — z dnia 28.3.1951 r. w sprawie pokrywania kosztów transportu przy dostawach dokonywanych przez społeczne przedsiębiorstwa wytwórcze.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 100 — z dnia 29.3.1951 r. w sprawie uprawnień urlopowych pracowników umysłowych wysuniętych spośród robotników.

- Poz. 101 — z dnia 17.3.1951 r. w sprawie usunięcia przyczyn marnotrawstwa paliw płynnych, olejów i smarów.
- Poz. 102 — z dnia 17.3.1951 r. w sprawie stosowania olejów z dodatkiem grafitu koloidalnego.
- Poz. 103 — z dnia 20.3.1951 r. w sprawie remontu uszkodzonych opakowań drewnianych.
- Poz. 104 — z dnia 21.3.1951 r. w sprawie interpretacji pktu 6 okólnika Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1951 r. w sprawie włączenia zbiórki odpadków użytkowych do wiosennej akcji sanitarno - porządkowej.
- Poz. 105 — z dnia 22.3.1951 r. w sprawie trybu wnoszenia opłat za korzystanie z przedszkoli w ramach akcji zleconej.
- Poz. 106 — z dnia 23.3.1951 r. w sprawie przenoszenia inwestycji energetycznych z planów inwestycyjnych poszczególnych użytkowników do planu inwestycyjnego Centralnego Zarządu Energetyki.
- Poz. 107. — z dnia 24.3.1951 r. w sprawie rozpoczęcia prac nad sporządzeniem Planu Inwestycyjnego na 1952 rok.
- Poz. 108 — z dnia 24.3.1951 r. w sprawie interpretacji § 52 „Warunków Umownych“ stanowiących załącznik do zarządzenia z dnia 5 lutego 1951 r. o stosowaniu wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych.
- Poz. 109 — z dnia 29.3.1951 r. w sprawie interpretacji § 54 Instrukcji PKPG nr 20.

93.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 1 marca 1951 r.
(znak ZA1A-21-10)

w sprawie sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy pracowników zatrudnionych przy pracach sezonowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. nr 26 poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy, zatrudnieni przy pracach sezonowych w rolnictwie, w gospodarstwach rybnych i hodowlanych, leśnictwie, ceramice budowlanej i kamieniołomach, cukrownictwie, przy robotach drogowych, w służbach wodno-melioracyjnych i regulacyjno - agrarnej, przy uprawie tytoniu, w przetwórstwie ziemniaczanym, w gorzelniach, w suszarniach cykorii, owoców i warzyw, przy suszeniu ziół i tłoczeniu moszczy oraz w służbie plantacyjnej przemysłu rozszarpczego i włókien łykowych otrzymywać będą, poczynając od dnia 1 marca 1951 roku, sezonową premię za ciągłość

i wydajność pracy, której wysokość oraz warunki wypłaty określają dalsze postanowienia niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Za pracę sezonową, w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się pracę w rodzajach zatrudnienia wymienionych w § 1, która uzależniona jest od pory roku i warunków atmosferycznych.

2. Umowa o pracę sezonową (ust. 1), uprawniająca do otrzymania premii za ciągłość i wydajność pracy, powinna być zawarta z pracownikiem na piśmie na okres trwania pracy sezonowej, nie krótszy niż jeden miesiąc, a nie dłuższy w zasadzie niż 6 (sześć) miesięcy.

3. Okres 6 (sześciu) miesięcy, ustalony w ust. 2, może być w uzasadnionych przypadkach za zgodą pracownika przedłużony na dalszy niezbędny okres.

4. Umowa o pracę sezonową może być rozwiązana przed upływem terminu, na który została zawarta, po uprzednim 14 dniowym wypowiedzeniu, jeżeli praca, będąca przedmiotem tej umowy, została zakończona przed umownym terminem.

5. Jeżeli po zakończeniu pracy sezonowej pracownik zostanie zaangażowany w charakterze pracownika stałego, wówczas okres pracy sezonowej powinien mu być zaliczony do okresu wyczekiwania, wymaganego zgodnie z obowiązującymi przepisami do otrzymania dodatków rodzinnych.

§ 3. 1. Sezonowa premia za ciągłość i wydajność pracy może być wypłacana tylko tym pracownikom, określonym w § 1, którzy:

- 1) w okresie pracy sezonowej (kampanijnej), stanowiącym podstawę do jej obliczenia, przepracowali przeciętnie przynajmniej 20 dni w stosunku miesięcznym,
- 2) przy zatrudnieniu w akordzie wykonali w 100% i więcej w stosunku miesięcznym zadane normy pracy indywidualne lub zespołowe.

2. Pracownikom, zatrudnionym w akordzie, wypłaca się w przypadku powstania, określonych wyżej warunków premie, przewidziane w ust. 1 pkt 1) i 2).

3. Za dzień pracy należy uważać normę dobową czasu pracy, ustaloną dla danej kategorii pracowników (praca w pełnym wymiarze godzin).

4. Nie tracą prawa do premii, określonej w ust. 1 pkt 1) pracownicy, którzy na skutek choroby, stwierdzonej zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie mogli przepracować przeciętnie 20 dni w stosunku miesięcznym.

§ 4. 1. Wysokość sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy ustala się w stosunku do zarobku brutto, osiągniętego przez uprawnionego pracownika w danym okresie rozrachunkowym.

2. Wysokość premii wynosi:

	za ciągłość pracy w przy- padkach okreś- lonych w § 3 ust. 1 pkt 1)	za wydajność pracy w przy- padkach okreś- lonych w § 3 ust. 1 pkt 2)
w rolnictwie		
w gospodarstwach rybnych i hodo- wlanych		
w leśnictwie	11%	11%
w ceramice i kamieniołomach		
w cukrownictwie		
przy robotach drogowych		
w służbie wodno-melioracyjnej		
w służbie regulacyjno-agrarnej	8%	8%
w pozostałym zatrudnieniu, objętym niniejszym zarządzeniem	6,5%	6,5%

3. Obliczenie i wypłata premii za ciągłość pracy następuje w przypadku, gdy warunek określony w § 3 ust. 1 pkt 1) spełniony został w całym okresie pracy sezonowej (kampanijnej) lub też w całym okresie robót.

Jeżeli okres pracy sezonowej trwałby dłużej niż 3 miesiące, wówczas wypłata premii za okres trzymiesięczny powinna nastąpić po jego upływie. Wypłata premii za dalszy okres powinna nastąpić po upływie każdego następnego okresu trzymiesięcznego lub po zakończeniu robót.

4. Obliczanie i wypłata premii za wydajność pracy następuje bieżąco, łącznie z normalnym wynagrodzeniem pracownika, przypadającym mu do wypłaty za dany okres obrachunkowy.

5. Przez zarobek brutto należy rozumieć wynagrodzenie w gotówce, przypadające pracownikowi w danym okresie obrachunkowym z tytułu wykonanej pracy, z wyłączeniem nagród specjalnych, świadczeń w naturze lub ekwiwalentu w gotówce, wypłacanego w miejsce świadczeń w naturze.

§ 5. Pracownicy, zatrudnieni stale przy pracach nienormowanych, opłacani dniówkowo, otrzymują sezonową premię za ciągłość pracy, obliczaną zgodnie z przepisami § 4 ust. 2, przy zastosowaniu współczynnika 1,5.

§ 6. Rozwiązanie umowy o pracę sezonową przez pracownika przed upływem umownego czasokresu lub rozwiązanie umowy z pracownikiem z winy pracownika, pozbawia go prawa do premii za ten okres obrachunkowy, w którym rozwiązanie takie nastąpiło.

§ 7. Pracownicy, których dotyczy niniejsze zarządzenie, nie mogą otrzymywać dodatków rodzinnych.

§ 8. Właściwi ministrowie wydadzą szczegółowe przepisy w sprawach unormowanych niniejszym zarządzeniem.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

94.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 19 marca 1951 r.

(znak RL-3-109)

w sprawie rozdziału w 1951 r. pasz treściwych, znajdujących się w dyspozycji instytucji i przedsiębiorstw państwowych.

W celu osiągnięcia najbardziej celowego wykorzystania pasz treściwych, znajdujących się w dyspozycji instytucji i przedsiębiorstw państwowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Handlu Wewnętrznego, z rocznej ilości pasz dyspozycyjnych, dokona przydziału pasz zgodnie z rozdzielnikiem rocznym.

§ 2. Rozdzielnik pasz w każdym miesiącu, w ramach rocznego rozdzielnika, będzie ustalany przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego na wniosek Komisji Rozdziału Pasz przy tym Ministerstwie.

§ 3. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych dokona rozbicia pozycji „Inni odbiorcy“ w rocznym rozdzielniku pasz dyspozycyjnych na poszczególne instytucje, z wydzieleniem większych odbiorców, po szczegółowym zbadaniu przedstawionych wniosków.

§ 4. Ilości pasz określone w pozycji „Rezerwa“ oraz ewentualne nadwyżki będą dysponowane przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego oraz Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych ustali szczegółowe przepisy rozprawiania pasz, przydzielanych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mleczarskiego — dla dostawców mleka, Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego — na akcje kontraktacji bekonów i innym większym odbiorcom.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

95.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 marca 1951 r.

(znak TE9E-1-11)

w sprawie remontu nieczynnych kotłów parowych.

W celu właściwego i szybkiego wykorzystania nieczynnych kotłów parowych dla celów inwestycyjnych zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Górnictwa, Przemysłu Lekkiego oraz Przemysłu Rolnego i Spożywczego, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy nieczynnych kotłów parowych stałych i przenośnych, podlegających dozorowi Urzędu Dozoru Technicznego (UDT) i zgłoszonych do upłynienia Centralnemu Biuru Obrotu Maszynami (CBOM),

zwanych w dalszym ciągu zarządzenia w skróceniu kotłami parowymi.

§ 2. Remonty kotłów parowych dla przedsiębiorstw i innych jednostek nie posiadających możliwości przeprowadzenia tych remontów, będą wykonywane przez przedsiębiorstwa remontowo - montażowe wymienione w § 8, zwane w dalszym ciągu zarządzenia w skróceniu przedsiębiorstwami remontowymi.

§ 3. 1. Kotły parowe powinny być zakwalifikowane wstępnie do remontu. Kwalifikowania będzie dokonywać CBOM na podstawie oględzin przeprowadzonych przez własnych fachowców lub na podstawie posiadanej dokumentacji. Należy kwalifikować takie kotły parowe do remontu, na które CBOM posiada zapotrzebowania lub przewiduje ich wykorzystanie w najbliższym okresie.

2. Pierwsza partia kotłów parowych w ilości około 60 szt. powinna być zakwalifikowana przez CBOM w terminie do 30.4.1951 r.

3. CBOM będzie zlecać przygotowanie do rewizji zakwalifikowanych do remontu kotłów parowych przedsiębiorstwom, w których znajdują się te kotły lub przedsiębiorstwom remontowym.

§ 4. 1. Po dokonaniu czynności, o których mowa w § 3 — CBOM zleci właściwemu terenowo przedsiębiorstwu remontowemu wykonanie następujących czynności:

- 1) uzyskanie orzeczenia UDT;
- 2) ustalenie na podstawie oględzin — zakresu remontu oraz potrzebnych dla remontu i modernizacji kotła — części zamiennych, materiałów, armatury i dokumentacji technicznej;
- 3) szacunkowe ustalenie kosztu remontu i czasu potrzebnego na przeprowadzenie remontu.

2. Oględziny, o których mowa w ust. 1 pkt 2 należy przeprowadzać w miarę możliwości, równocześnie z przedstawicielami UDT. Dane i ustalenia, o których mowa w ust. 1 powinny być przekazane CBOM.

3. W przypadku kotłów parowych, które wg orzeczenia UDT nie nadają się do wytwarzania pary, przedsiębiorstwo remontowe nie wykona zleconych przez CBOM czynności wymienionych w ust. 1 pkt 2) i 3) lecz sporządzi spis tych części, materiałów i armatury, które będzie można wykorzystać przy innych remontach.

§ 5. Na podstawie danych i ustaleń, o których mowa w § 4:

- 1) CBOM dokona w terminie 3 miesięcy od daty otrzymania danych i ustaleń przydziału kotłów parowych w pierwszej kolejności tym inwestorom, którzy nie mają możliwości przeprowadzenia remontu we własnym zakresie oraz wskaże im równocześnie przedsiębiorstwo remontowe, które przeprowadzi remont i inne prace związane z montażem kotła;
- 2) przedsiębiorstwa remontowe:
  - a) włączą remont kotłów parowych do planu wykonawstwa, a zapotrzebowanie na części zamienne, materiały i armaturę do planu zaopatrzenia oraz przystąpią do sporządzania dokumentacji technicznej, niezbędnej do przeprowadzenia remontu i modernizacji kotła;
  - b) wystąpią o przydział armatury, części i materiałów z kotłów nie nadających się do remontu w trybie ustalonym dla upłynnienia rezerwów.

§ 6. Części zamienne, materiały i armatura z kotłów nie nadających się do remontu będą zarezerwowane dla przedsiębiorstw wykonujących remonty kotłów parowych.

§ 7. 1. Nakłady związane z wykonywaniem czynności, o których mowa w § 3 i 4 będzie pokrywać CBOM, a następ-

nie rozliczać z inwestorami, którym zostaną przydzielone kotły, przy czym nakłady poniesione przy rewizji i oględzinach kotłów zakwalifikowanych, jako nie nadające się do wytwarzania pary, będą równomiernie rozłożone na odbiorców pozostałych kotłów.

2. CBOM opracuje instrukcję o sfinansowaniu nakładów, o której mowa w ust 1 i przedstawi ją Przewodniczącemu PKPG do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 8. Przedsiębiorstwa remontowe:

- 1) rozszerzą działalność w zakresie potrzebnym do wykonania w r. 1951 remontów kotłów parowych w ilości:
  - a) 30 szt. — Przedsiębiorstwo Remontowo - Montażowe Przemysłu Węglowego podległe Ministerstwu Górnictwa,
  - b) 20 szt. — Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowo-Montażowych podległe Ministerstwu Przemysłu Lekkiego,
  - c) 5 szt. — Przedsiębiorstwo Remontowo - Montażowe Przemysłu Rolnego i Spożywczego podległe Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczego;
- 2) wykonają czynności, o których mowa w § 3 ust. 3, § 4 i 5 pkt 2;
- 3) rozszerzą działalność biur technicznych dla opracowania dokumentacji technicznej niezbędnej dla remontu, modernizacji i montażu kotłów parowych.

§ 9. Do czasu rozszerzenia działalności biur technicznych zezwala się przedsiębiorstwom remontowym na zlecenie wykonania dokumentacji technicznej niezbędnej dla modernizacji kotłów parowych — własnym pracownikiem lub pracownikom innych przedsiębiorstw i instytucji państwowych na zasadzie umowy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 10. Przedsiębiorstwa i inne jednostki, które zgłosiły CBOM kotły parowe do upłynnienia, obowiązane są do udzielania w ramach swoich możliwości odpłatnej pomocy przy przygotowaniu kotła do rewizji oraz innych pomocy technicznych na zlecenie CBOM lub przedsiębiorstw remontowych.

§ 11. CBOM opracuje w terminie do dnia 31.5.1951 r. w porozumieniu z UDT instrukcję techniczną dotyczącą kwalifikowania wszystkich nieczynnych kotłów parowych i przedstawi ją do zatwierdzenia w Departamencie Techniki PKPG.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 21 marca 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r
MINISTER GÓRNICTWA R. Nieszporek
MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński
MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
w z. J. Domański

96.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 22 marca 1951 r.

(znak IN5S-01-32)

w sprawie odstąpienia przez inwestorów na rzecz przedsiębiorstw budowlano - montażowych materiałów i urządzeń instalacyjnych, przeznaczonych do wykonania robót zleconych tym przedsiębiorstwom w ramach planu inwestycyjnego na 1951 rok.

Dla zapewnienia jednolitego wykonania przepisów instrukcji PKPG nr 24 i nr 26, ustalających zakres zaopatrzenia inwestycji przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe

w ramach robót zleconych im przez inwestorów do wykonania w roku 1951, jak również w celu zabezpieczenia dostawy dla tych przedsiębiorstw materiałów i części urządzeń instalacyjnych we właściwych rodzajach i ilościach oraz dla uniknięcia podwójnego zamawiania tychże przez inwestorów i przez przedsiębiorstwa dla zaopatrzenia tych samych obiektów, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy materiałów i urządzeń instalacyjnych, dla potrzeb robót zleconych przedsiębiorstwom budowlano - montażowym (zwanym w dalszym ciągu wykonawcami) zarówno w budownictwie ogólnym jak i specjalnym, w ramach planu inwestycyjnego na rok 1951.

2. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy:

- 1) materiałów i urządzeń instalacyjnych, zakupywanych przez inwestorów dla potrzeb robót wykonywanych sposobem gospodarczym;
- 2) maszyn i urządzeń, które w myśl umowy o wykonanie ich montażu mają być zakupione i dostarczone na miejsce budowy przez inwestorów.

§ 2. Do materiałów i urządzeń instalacyjnych objętych niniejszym zarządzeniem zalicza się:

- 1) materiały budowlane oraz instalacyjne, jak np. przewody wodne, powietrzne, gazowe, i parowe oraz armaturę do urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ogrzewczych, wentylacyjnych i klimatyzacyjnych;
- 2) zbiorniki, urządzenia do ulepszania wody, wymienniki ciepła, elektryczne i gazowe piece kąpielowe i kuchenne oraz przynależne aparaty pomiarowe, kontrolne regulujące i zabezpieczające do urządzeń wymienionych w ust. 1;
- 3) pompy i wentylatory wraz z silnikami napędowymi do urządzeń wymienionych w ust. 1;
- 4) kotły centralnego ogrzewania wraz z przynależnymi aparatami pomiarowymi, kontrolnymi, regulującymi i zabezpieczającymi;
- 5) dźwigi towarowe i osobowe;
- 6) przewody i kable elektryczne oraz osprzęt;
- 7) aparaturę elektryczną, rozdzielczą, zabezpieczającą i przekaźnikową niskiego i wysokiego napięcia;
- 8) aparaturę elektryczną regulacyjną i dźwigową;
- 9) liczniki i mierniki elektryczne;
- 10) łączenie telefoniczne i inny sprzęt telekomunikacyjny;
- 11) akumulatory elektryczne i ogniwa galwaniczne.

§ 3. 1. Prawa i obowiązki zamawiającego, wynikające z nie wykonanych jeszcze umów na dostawę materiałów i urządzeń instalacyjnych, jak również dokonane przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia przez inwestorów zamówienia na dostawę tych materiałów i urządzeń powinny być przez strony sędowane na rzecz wykonawców w terminie do 15 kwietnia 1951r.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy praw i obowiązków wynikających z umów planowych.

§ 4. 1. Przydziały przedmiotów wymienionych w § 2, objętych rozdzielnikami ustalonymi przez PKPG, które do chwili ukazania się niniejszego zarządzenia nie zostały przez inwestorów zrealizowane w drodze zamówień lub umów, przechodzą na rzecz wykonawców.

2. Strony zainteresowane dokonają w terminie do dnia 15 kwietnia 1951 r. niezbędnych czynności dla wykonania postanowień ust. 1.

§ 5. Przepisy zawarte w § 3 i § 4 nie obowiązują tych inwestorów na rozrachunku gospodarczym, podległych Mini-

sterstwu Górnictwa i Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego, którzy dokonali lub dokonają zamówień w oparciu o projekty techniczne odnośnych urządzeń instalacyjnych, umożliwiające dokładne ustalenie charakterystyki technicznej i ilości przedmiotów potrzebnych do wykonania robót zleconych wykonawcom.

§ 6. 1. Inwestorzy działający na zasadach rozrachunku gospodarczego odstąpią zakupione i znajdujące się w ich posiadaniu materiały i części urządzeń instalacyjnych wykonawcom dla wykonania robót inwestycyjnych na rzecz inwestorów i za zwrotem kosztów nabycia i transportu. Jeżeli zakupy dokonane zostały ze środków Planu Inwestycyjnego na 1950 rok, zwrócone koszty będą uznane przez bank finansujący, jako zwrot kwot przejętych ze środków tego planu.

2. Materiały i części urządzeń instalacyjnych, które w myśl § 5 będą zakupione przez inwestorów, podlegają odstąpieniu wykonawcom niezwłocznie po nadejściu dostawy — na zasadach określonych w ust. 1.

§ 7. 1. Wykonawcy obowiązani są do potwierdzenia przyjęcia cesji zamówień i przydziałów (§ 3 i 4) oraz zgłoszeń inwestorów o odstąpieniu materiałów i części urządzeń instalacyjnych (§ 6) — w ciągu 14 dni od daty otrzymania tych cesji i zgłoszeń.

2. Wykonawcy nie są obowiązani do wykorzystania tej części sędowanych im zamówień i przydziałów oraz do przejmowania tych materiałów i części urządzeń, które nie nadają się do wykonania zleconych im robót.

3. W zakresie księgowego ujęcia materiałów i urządzeń instalacyjnych odstąpionych wykonawcom należy stosować analogiczne zasady, jak w instrukcji PKPG nr 17 F z dnia 11 lutego 1950 roku (Biuletyn Finansowy PKPG nr 2/12/1950 rok).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

97.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 22 marca 1951 r.

(znak OP15-15-272)

w sprawie ustalenia trybu uproszczonej dokumentacji technicznej przy przeprowadzeniu przez Polskie Zakłady Żywnościowe akcji odbudowy i przystosowania obiektów do składowania zboża.

Na podstawie pktu 2, ust. 3 uchwały Prezydium Rządu Nr 103 z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie zwiększenia pojemności magazynowej na składowanie zbóż w roku gospodarczym 1951 — 1952 i następnych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawą do uruchomienia kredytów, zlecenia robót oraz przystąpienia do wykonawstwa robót we wszystkich obiektach przystosowywanych do zwiększenia pojemności magazynowej na składowanie zbóż jest kosztorys uproszczony, opracowany w formie tabeli elementów scalonych zgodnie z § 207 Instrukcji PKPG nr 20 o zasadach sporządzenia i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

2. Kosztorys uproszczony musi obejmować wszystkie wykonywane w danym obiekcie roboty.

3. Dla obiektów podpiwnicznych i wielokondygnacyjnych podstawą do uruchomienia kredytów powinien być kosztorys uproszczony scaleniowy oraz protokół z badania konstrukcji stropów, obliczenia statyczne; w razie potrzeby — protokół próbnego obciążenia, wykonanego na zlecenie inżyniera-statyka.

4. Kosztorys uproszczony niezależnie od jego wysokości zatwierdza Przewodniczący Prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (WRN).

§ 2. Podstawą do rozliczenia za wykonane roboty i do przeprowadzenia kolaudacji jest dokumentacja techniczna uproszczona lub pełna, stosownie do § 4 i 5. Kosztorysy uproszczone nie mogą w żadnym przypadku służyć za podstawę do rozliczenia za wykonane roboty ani do przeprowadzenia kolaudacji.

§ 3. 1. Najpóźniej do dnia 1 lipca 1951 r. kosztorysy uproszczone dla wszystkich obiektów powinny być zastąpione właściwą dokumentacją techniczną uproszczoną lub pełną, zależnie od wysokości nakładów inwestycyjnych.

2. W indywidualnych przypadkach termin powyższy może być przedłużony przez Ministra Handlu Wewnętrznego na wniosek Dyrektora Polskich Zakładów Zbożowych w stosunku do poszczególnych obiektów, w których roboty wytypowano do wykonania w terminie późniejszym.

§ 4. 1. Dla obiektów przystosowanych do składowania zboża, dla których ogólny koszt nakładów inwestycyjnych nie przekracza sumy 300.000 zł (słownie — trzysta tysięcy złotych) kosztorys uproszczony powinien być zastąpiony uproszczoną dokumentacją techniczną.

2. Uproszczona dokumentacja techniczna powinna obejmować:

- 1) protokół konieczności przeprowadzenia remontu lub przystosowania obiektu zgodnie z powołaną we wstępie uchwałą Prezydium Rządu nr 103;
- 2) kosztorys urzędowy, sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami. Do kosztorysu urzędowego musi być dołączona analiza cen jednostkowych;
- 3) potrzebne szkice, rysunki, inwentaryzacja.

3. Uproszczoną dokumentację techniczną zatwierdza przewodniczący prezydium właściwej WRN na wniosek inwestora.

§ 5. 1. Dla obiektów przystosowywanych do składowania zboża, dla których ogólny koszt nakładów inwestycyjnych przekracza sumę złotych 300.000 (słownie — złotych trzysta tysięcy) kosztorys uproszczony powinien być zastąpiony dokumentacją techniczną pełną.

2. Założenia do projektu oraz projekt wstępny mogą być połączone w jego stadium dokumentacji i powinny być zatwierdzone przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) właściwych szczebli, przewidziane Instrukcją PKPG nr 20.

3. Projekty techniczne i kosztorysy szczegółowe zatwierdza przewodniczący prezydium właściwej WRN na podstawie zatwierdzonych uprzednio przez KOPI założeń oraz projektów wstępnych.

§ 6. 1. Opracowanie dokumentacji technicznej dla obiektów objętych akcją odbudowy i przystosowania obiektów do składowania zbóż należy zlecać Państwowym Biurom Projektów zgodnie z pkt 4, ust. 2, lit. a) wyżej powołanej uchwały Prezydium Rządu nr 103.

2. W przypadku otrzymania pisemnej odmowy przyjęcia zlecenia na wykonanie dokumentacji przez Państwowe Biura Projektów, można zlecać opracowanie dokumentacji osobom innym, przewidzianym w Zarządzeniu Przewodniczącego PKPG z dnia 27 lipca 1950 r. w sprawie trybu zlecania

wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 194).

§ 7. Dokumentacją techniczną zarówno uproszczoną jak i pełną powinny być objęte wszystkie pozycje kosztów, w tym koszt dokumentacji technicznej, koszt robót budowlano - montażowych i wyposażenia oraz koszt nadzoru i odbioru robót.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 10 lutego 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w z. J. K u t i n

98.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 23 marca 1951 r.

(znak KOI-29-9)

w sprawie rozpoczęcia prac nad sporządzeniem Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r.

ze zmianą wprowadzoną zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 1951 r.

W celu zapewnienia właściwego i terminowego opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie jednostki planujące przeprowadzą prace przygotowawcze do planu wg zasad i w trybie ustalonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Opracowanie Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. powinno odbywać się wg następujących zasad i w niżej ustalonych etapach:

1) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG) opracuje projekt wytycznych do sporządzenia Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. i przedstawi go Radzie Ministrów do uchwalenia.

Wytyczne obejmujące zadania w zakresie całej gospodarki narodowej zawierać powinny w szczególności:

- zadania w zakresie wartości produkcji i usług,
- wskaźniki ilościowe produkcji ważniejszych artykułów z uwzględnieniem nowych wyrobów,
- wskaźniki techniczno - ekonomiczne,
- zadania w zakresie wzrostu wydajności pracy,
- limity zatrudnienia,
- zadania w zakresie obniżki kosztów własnych,
- zadania w zakresie rozwoju techniki,
- limity zaopatrzenia materiałowego ważniejszych surowców, materiałów i paliwa;
- limity inwestycyjne,
- limity finansowe.

2) Na podstawie wytycznych uchwalonych przez Radę Ministrów, ministerstwa oraz centralne zarządy i jednostki równorzędne ustalą wytyczne dla jednostek podległych, które na ich podstawie opracują projekty planów.

3) Projekty planów najniższych jednostek planujących nie obejmą pełnego zakresu planów techniczno - produkcyjno-finansowych, lecz wyłącznie najważniejsze wskaźniki planu wraz z ich uzasadnieniem.

4) Na podstawie projektów planów przedsiębiorstw i innych jednostek planujących organy nadrzędne do mini-

sterstw włącznie, sporządzą zbiorcze projekty planów i prześlą je do PKPG.

5) Na podstawie projektów planów nadesłanych przez ministerstwa oraz wniosków wojewódzkich komisji planowania gospodarczego, PKPG opracuje projekt Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. i przedstawi go Radzie Ministrów do uchwalenia.

6) Po uchwaleniu Narodowego Planu Gospodarczego przez Radę Ministrów zadania planu zostaną doprowadzone do poszczególnych jednostek planujących, które na tej podstawie opracują rozwinięte plany w zakresie swojej działalności (w przemyśle plany techniczno - przemysłowo - finansowe).

§ 3. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego opracuje schemat wytycznych oraz system wskaźników Narodowego Planu Gospodarczego. Na podstawie systemu wskaźników opracowanego przez PKPG, ministerstwa i inne jednostki równorzędne ustalą w porozumieniu z departamentami branżowymi PKPG, schemat projektów planów dla jednostek im podległych.

§ 4. 1. Ustala się następujący ramowy terminarz ogólny opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r.:

- 1) przedstawienie projektu wytycznych Radzie Ministrów — do dnia 1.7.1951 r.;
- 2) ustalenie i doprowadzenie wytycznych do najniższych jednostek — do dnia 7.8.1951 r.;
- 3) złożenie projektów planów przez ministerstwa do PKPG — do dnia 1.10.1951 r. z wyjątkiem projektu planu w zakresie obrotu towarowego, którego termin złożenia do PKPG ustala się na 10.10.1951 r. oraz projektów planów w zakresie komunikacji i łączności, których termin złożenia do PKPG ustala się na dzień 15.10.1951 r.;
- 4) przedstawienie projektu Narodowego Planu Gospodarczego Radzie Ministrów — do dnia 15.11.1951 r.;
- 5) przedstawienie do zatwierdzenia projektu budżetu Państwa — do dnia 20.11.1951 r.

2. W ramach terminów podanych w ust. 1 ustalone zostaną bardziej szczegółowe terminy dla poszczególnych działów gospodarki narodowej. Terminarze ustalone zostaną w:

- 1) Instrukcji ogólnej o sporządzeniu Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. opracowanej przez PKPG;
- 2) zarządzeniach wydanych przez PKPG oraz właściwe ministerstwa i prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 5. 1. Ministerstwa i prezydium wojewódzkich rad narodowych przystąpią natychmiast do przeprowadzenia przygotowawczych prac nad planem na 1952 r. Prace te powinny być przeprowadzone na wszystkich szczeblach planowania w okresie przed ustaleniem wytycznych do planu. Opracowanie projektów planów powinno być rezultatem systematycznej pracy prowadzonej przez przedsiębiorstwa i inne jednostki planujące w sposób ciągły i winno być uzasadnione gruntowną analizą techniczną i ekonomiczną.

2. Prace przygotowawcze do planu powinny dotyczyć w szczególności:

- 1) zebrania i gruntownego przeanalizowania materiałów statystycznych - sprawozdawczych. Przy analizie wykonania planu w bieżącym i poprzednim okresie należy zwrócić uwagę na wykrycie niewykorzystanych zdolności produkcyjnych i rezerw;
- 2) właściwego określenia zdolności produkcyjnych maszyn i urządzeń, opartego o doświadczenia przodujących zakładów i robotników oraz ustalenia progresywnych norm wykorzystania tych zdolności;

3) ustalenia progresywnych norm wydajności pracy w oparciu w szczególności o:

- a) uchwały KERM z dnia 4 maja 1950 r. w sprawie upowszechnienia pracy zespołowej i dostosowania norm pracy w budownictwie do nowych metod wykonawstwa oraz z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie organizacji normowania pracy (Biuletyn PKPG nr 10, poz. 126);
- b) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie rewizji norm pracy (Zarządzenie nr 98 z dnia 28 kwietnia 1950 r., nr 100 z dnia 5 maja 1950 r., nr 263 z dnia 25 września 1950 r., nr 16 pfn. z dnia 21 listopada 1950 r., nr 56 z dnia 19 lutego 1951 r. oraz nr 76 z dnia 8 marca 1951 r.).

- 4) ustalenia progresywnych norm zużycia materiałów, paliwa i energii elektrycznej, norm kosztów jednostkowych, norm budżetowych itp.;
- 5) opracowania kalkulacji wynikowych kosztów własnych wyrobów względnie grup wyrobów;
- 6) ustalenia, w oparciu o wskazówki metodologiczne wyższych organów właściwych metod opracowania planów uwzględniających specyficzne warunki w zakresie działalności danej jednostki planującej i zmierzających do maksymalnego wykorzystania rezerw i osiągnięcia najlepszych wskaźników ilościowych i jakościowych planu.

§ 6. Departamenty PKPG przystąpią niezwłocznie do opracowania projektów zarządzeń normujących szczegółowy tryb i zakres prac przygotowawczych dla sporządzenia projektów planów.

Na podstawie tych zarządzeń ministerstwa oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych wydadzą zarządzenia wykonawcze dla jednostek im podległych.

§ 7. Ustalone niniejszym zarządzeniem terminy opracowania planu na 1952 r. powinny być ściśle przestrzegane.

W stosunku do winnych niedotrzymania terminów wyciągane będą odpowiednie konsekwencje służbowe.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

99.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 marca 1951 r.

(znak CEDA-2-29)

w sprawie pokrywania kosztów transportu przy dostawach dokonywanych przez uspołecznione przedsiębiorstwa wytwórcze.

W celu jednolitego uregulowania sprawy pokrywania kosztów transportu przy dostawach dokonywanych przez uspołecznione przedsiębiorstwa wytwórcze zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy dostawach kolejowych dokonywanych w 1951 r. przez uspołecznione przedsiębiorstwa wytwórcze należy stosować zasadę sprzedaży franco wagon stacja odbiorcza.

§ 2. 1. Wyjątki od zasady ustalonej w § 1 dopuszczalne są w następujących przypadkach:

- 1) przy dostawach dokonywanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu miejscowego, w zakresie arty-

kulów nie objętych cennikami przedsiębiorstw państwowego przemysłu kluczowego lub państwowych central handlowych oraz przy dostawach dokonywanych przez przedsiębiorstwa spółdzielcze — do czasu zatwierdzenia cen sprzedaży na zasadzie franco wagon stacja odbiorcza;

2) w razie indywidualnej akceptacji przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen) wniosku złożonego przez właściwe ministerstwo lub Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości uzasadniającego celowość i konieczność stosowania cen loco wagon stacja załadowania lub środek transportowy odbiorcy.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 2 powinny być złożone najpóźniej do dnia 25 kwietnia 1951 r.; nie powinny one jednak dotyczyć spraw, które zostały definitywnie przez PKPG załatwione przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Przedsiębiorstwa spółdzielcze państwowego przemysłu miejscowego oraz przedsiębiorstwa wytwórcze sprzedające wyroby, na które posiadają zatwierdzone ceny loco, wystąpią niezwłocznie o zatwierdzenie dla tych artykułów cen franco wagon stacja odbiorcza.

§ 4. Do czasu ustalenia cen franco wagon stacja odbiorcza, o których mowa w § 3, odbiorcy tych artykułów traktować będą obciążenia dokonane przez dostawców z tytułu kosztów transportu jako składnik ceny zakupywane towaru, tym samym przedsiębiorstwa handlowe zakupujące towary nie są obowiązane do pokrywania tych kosztów w ciężar przysługującej im marży (rabatu) chyba, że marża ta lub rabat została wyjątkowo ustalona na podstawie ceny loco.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

100.

**PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 29 marca 1951 r.

(znak ZA1B-21-3)

w sprawie uprawnień urlopowych pracowników umysłowych wysuniętych spośród robotników.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, że pracownikom umysłowym wysuniętym spośród robotników należy zaliczać przy ustalaniu okresu przysługującego im urlopu wypoczynkowego (taryfowego) nieprzerwany okres pracy w danym zakładzie w charakterze robotników.

Zasadę powyższą należy zastosować po raz pierwszy przy udzielaniu wymienionym pracownikom urlopów wypoczynkowych za 1951 rok.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

101.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT TECHNIKI**

z dnia 17 marca 1951 r.

(znak TE9D-1-22)

w sprawie usunięcia przyczyn marnotrawstwa paliw płynnych, olejów i smarów.

Przeprowadzone inspekcje gospodarki paliwami płynnymi, olejami i smarami wykazują, że gospodarka ta w wielu przedsiębiorstwach i zakładach gospodarki społecznej nie stoi na właściwym poziomie, co doprowadza do marnotrawstwa paliw płynnych, olejów i smarów.

Z uwagi na nałożony uchwałą Prezydium Rządu z dnia 6 września 1950 r. obowiązek wprowadzenia jak najdalej idących oszczędności w zużyciu paliw płynnych i smarów (Monitor Polski nr A-98, poz. 1235) podaje się w załączniku do niniejszego pisma okólnego najczęściej spotykane przykłady marnotrawstwa paliw i smarów w celu ułatwienia usunięcia istniejących przyczyn powodujących marnotrawstwo tych materiałów.

1 załącznik.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

inż. I. Bursztyn

Załącznik do pisma okólnego Dep.
Techniki PKPG z dnia 17.3.1951 r.
znak TE9D-1-22.

**PRZYKŁADY MARNOTRAWSTWA PALIW PŁYNNYCH,
OLEJÓW I SMARÓW**

1. W niektórych przedsiębiorstwach jest praktykowane dodawanie oleju silnikowego do oleju napędowego w celu podniesienia lepkości oleju napędowego. Dodatek oleju silnikowego jako oleju trudno spalającego się pogarsza wybitnie własności paliwowe oleju napędowego oraz powoduje wzrost ilości osadów koksowych i zalepanie pierścieni. W efekcie silnik traci na mocy oraz skraca się znacznie okres międzyremontowy.

2. Stan silników spalinowych pracujących w transporcie, komunikacji i zmechanizowanym rolnictwie w wielu przypadkach nie jest należyty, co powoduje nadmierne zużycie olejów silnikowych. Dotrzymanie norm zużycia olejów i smarów w tych przypadkach zależne jest od doprowadzenia silników spalinowych do należytego stanu przed przeprowadzeniem właściwych remontów.

3. Praktykowane przez nieuświadomionych pracowników dodawanie olejów przekładniowych do olejów silnikowych, w celu rzekomego podniesienia „tłustości“ lub w celu poprawienia kompresji w silnikach będących w złym stanie, powoduje ogólne obniżenie właściwości oleju, gwałtowny wzrost nagarów, co skraca okres pracy silnika.

4. Niektóre przedsiębiorstwa budowlane używają wbrew obowiązującym instrukcjom wysokowartościowe oleje silnikowe do smarowania zewnętrznych części maszyn budowlanych, które powinny być smarowane olejami maszynowymi lub smarami stałymi. Gospodarka taka powoduje marnotrawstwo wysokowartościowych olejów silnikowych, a ponadto niejednokrotnie prowadzi do szybkiego zużycia części maszynowych smarowanych nieodpowiednim smarem.

5. Części zewnętrzne maszyn parowych na statkach żeglugi śródlądowej są smarowane (pod ciśnieniem) oliwiarkami o napędzie mechanicznym. Ocieki z tych systemów smarowniczych nie są zbierane, lecz spływają do wody balastowej. Zainstalowanie prostych urządzeń do zbierania odcieków, usunie marnotrawstwo i pozwoli na uzyskanie oleju, który po regeneracji może być powtórnie użyty.

6. W wielu przedsiębiorstwach stwierdzono stosowanie niewłaściwych produktów smarnych, jak:

używanie smarów, przeznaczonych dla łożysk tocznych, do smarowania otwartych kół zębatach i łożysk ślizgowych;

smarowanie olejem cylindrowym PP — prowadnic przy trakach, łożysk ślizgowych przy wózkach, podnośnikach, obrotnicach itp.

Przy doborze olejów i smarów dla danej maszyny należy posługiwać się „Tabelą zastosowania produktów naftowych“, wydaną przez Centralę Produktów Naftowych (CPN).

7. Pomimo obowiązku regenerowania lub zwracania do regeneracji zużytych wysokowartościowych olejów, używa się je do niewłaściwych drugorzędnych celów, jak smarowanie zewnętrznych części maszyn, impregnacja płotów itp.

W celu usunięcia marnotrawstwa należy zorganizować oddzielnie zbieranie zużytych olejów i smarów wg przynależności do grup (oddzielnie oleje silnikowe, oddzielnie oleje maszynowe, oddzielnie smary stałe itp.) i przeprowadzić ich regenerację lub przesłać w celu przeprowadzenia regeneracji do CPN.

8. Pracownicy zatrudnieni przy ręcznym smarowaniu części maszynowych wykonują te czynności w wielu wypadkach niedbale, przez co znaczną część smaru przeznaczonego dla smarowanego miejsca spływa na podstawę maszyny lub fundament, który w następstwie ulega kruszeniu.

9. Ilości doprowadzonych olejów i smarów stałych powinny obracać się w granicach zabezpieczających całkowicie

normalny ruch maszyn. Doprowadzenie nadmiernych ilości olejów i smarów prowadzi do marnotrawstwa, gdyż znaczne ilości są wyciskane na zewnątrz lub wyciekają z łożysk.

10. Powszechnym objawem złej gospodarki smarowniczej jest nadmierne doprowadzenie oleju cylindrowego do cylindrów maszyn parowych. Sposób ten powoduje marnotrawstwo drogiego oleju cylindrowego, a ponadto przyczynia się do znacznego skrócenia czasu pracy maszyn parowych, gdyż wzrost osadów powoduje zalepianie pierścieni tłokowych i nadmierne wyrobienie gładzi cylindrowej.

11. Łożyska toczne w szczególnej obudowie są w wielu przypadkach napełniane smarem w nadmiernych ilościach (całkowite wypełnienie wolnej przestrzeni łożyska), co prowadzi nie tylko do zwiększonego zużycia smaru, ale jednocześnie stwarza możliwość uszkodzenia łożysk. Nadmierna ilość smaru powoduje nagrzanie i pogorszenie jego własności smarniczych, co w konsekwencji może doprowadzić do uszkodzenia łożyska.

102.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT TECHNIKI**

z dnia 17 marca 1951 r.

(znak TE9D-1-20)

**w sprawie stosowania olejów z dodatkiem grafitu
koloidalnego.**

1. Z uwagi na wysoki koszt i konieczność importu koncentratu grafitu koloidalnego, zaleca się ograniczenie stosowania tego grafitu jako dodatku do olejów używanych jako środki smarowe.

2. Przy stosowaniu grafitu koloidalnego jako dodatku należy kierować się następującymi wskazówkami:

- a) we wszystkich przypadkach, w których właściwy efekt smarowniczy można osiągnąć przez stosowanie olejów bez dodatku grafitu koloidalnego, należy stosować czyste oleje mineralne;
- b) konieczność stosowania dodatku grafitu koloidalnego powinna być w każdym przypadku potwierdzona w praktyce osiągniętym efektem ekonomicznym w postaci zmniejszenia ilości zużycia oleju lub przedłużenia okresu międzyremontowego;
- c) dodatek grafitu koloidalnego powinien być stosowany do oleju cylindrowego na parę przegrzaną dla szybkobieżnych maszyn parowych, przy docieraniu silników tłokowych nowych i po remoncie oraz dużych panwi łożysk ślizgowych.

3. Powyższe wskazówki powinny być wykorzystane przez jednostki, które używają grafitu koloidalnego jako dodatku do olejów.

DYREKTOR DEPARTAMENTU   inż. Ignacy Bursztyn

103.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH**

z dnia 20 marca 1951 r.

(znak BJ9-01-6-51)

w sprawie remontu uszkodzonych opakowań drewnianych.

Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, po dokonaniu szeregu inspekcji, stwierdził, że nadal istnieją w terenie znaczne ilości opakowań drewnianych, nadających się do naprawy i powtórnego użycia lub przerobu, a które nie są odprowadzane do baz remontowych.

Jako przykład niewłaściwej gospodarki opakowaniami drewnianymi służyć może fakt, jaki miał ostatnio miejsce w Centralnym Biurze MHD. Wspomniane Biuro wobec odmowy Centrali Ogrodniczej przejęcia skrzynek po owocach południowych (pomarańczach i cytrynach) i trudności dalszego ich magazynowania — zamiast przekazać opakowania do baz remontowych, rozpoczęło ich sprzedaż na opał. W wyniku interwencji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprzedaż dalszych partii skrzyń na opał została wstrzymana i reszta opakowań została skierowana do bazy

remontowej, dla naprawy lub dla przeróbki na sprzęt użytkowy lub na opakowania.

W składach opakowań WSS przy ul. Pokornej znajdują się ogromne ilości skrzyń różnego rodzaju i przeznaczenia. Większość z nich to skrzynie w dobrym stanie po owocach południowych, na które to skrzynie reflektuje Centrala Ogrodnicza, lecz na razie ich nie odbiera i w wyniku tego opakowania składowane pod gołym niebem niszczeją.

Na tle przytoczonych przykładów Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego prosi wszystkie ministerstwa o wydanie podległym jednostkom handlu uspołecznionego polecenia przekazywania uszkodzonych skrzyń i beczek drewnianych o wadze powyżej 3 kg do baz remontowych zorganizowanych na terenie całego kraju, przy istniejących spółdzielniach pracy lub jednostkach organizacyjnych Centrali Rzemieślniczej.

Niżej podajemy adresy Związków Branżowych Metalowo-Drzewnych Związku Spółdzielni Pracy, w uzgodnieniu z którymi należy kierować uszkodzone opakowania do wskazanych przez nie baz remontowych:

Lp.	Miejscowość	Ulica	Zakres działania podległych baz
1	Białystok	Ryn. Kościuszki 28	remont skrzynek
2	Bydgoszcz	Podwale 15	" "
3	Gdynia	Kilińskiego 6	" "
4	Kraków	Grodzka 40	" " i becz.
5	Kielce	Sienkiewicza 74	" " "
6	Katowice	Mariacka 13	" " "
7	Lublin	Stalingradzka 38	" " "
8	Łódź	Sienkiewicza 61	" " "
9	Olsztyn	Grunwaldzka 12	" " "
10	Poznań	Św. Marcina 49	" " "
11	Rzeszów	Kościuszki 4	" " "
12	Szczecin	Św. Wojciecha 12	" " "
13	Wrocław	Ryn.-Ratusz 11/12	" " "
14	Warszawa	Nowogrodzka 23	" " "

Zasady dotyczące przekazywania skrzyń drewnianych zostały podane przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w piśmie okólnym z 12.XII.50 r. Nr 0-V-0/282. Do wspomnianego pisma był załączony spis baz remontowych. Ze względu na konieczność regulowania pracy w poszczególnych spółdzielczych bazach remontowych przez Związek Branżowy Metalowo-Drzewny Związku Spółdzielni Pracy podkreśla się konieczność porozumienia się dostawców opakowań uszkodzonych z podanymi wyżej związkami, przed dokonaniem wysyłki.

Jednocześnie Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zawiadamia, że Związek Spółdzielni Pracy w podległej placówce Spółdzielnia „Żelazocynk“ w Warszawie, ul. Giszów 26, podjął produkcję otwieraczy do skrzyń. Otwieracze umożliwiają wyciąganie gwoździ bez niszczenia skrzyń, a przede wszystkim zapobiegają łamaniu deszczulek.

Wszystkie placówki handlu uspołecznionego powinny zaopatrzyć się w niezbędną ilość otwieraczy. Zamówienia powinny być kierowane przez „Spółnotę Pracy“ w Warszawie, Al. Jerozolimskie 56.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU   mgr Z. Adelis

104.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT PLANÓW REGIONALNYCH
I LOKALIZACJI**

z dnia 21 marca 1951 r.

(znak RE2A-6-4)

w sprawie interpretacji punktu 6 okólnika Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1951 r. w sprawie włączenia zbiórki odpadków użytkowych do wiosennej akcji sanitarno - porządkowej.

W okólniku Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1951 r. w sprawie włączenia zbiórki odpadków użytkowych do akcji sanitarno-porządkowej (Biuletyn PKPG nr 8, poz. 91) w punkcie 6 nałożony został na przewodniczących wojewódzkich komisji

planowania gospodarczego obowiązek czuwania nad przebiegiem akcji zbiórki złomu i odpadków użytkowych.

Departament Planów Regionalnych i Lokalizacji wyjaśnia, że obowiązek przewodniczących wojewódzkich komisji planowania gospodarczego, o którym mowa w punkcie 6 powyższego okólnika, polega w szczególności na:

- 1) nawiązaniu ścisłego kontaktu z Centralą Odpadków Użytkowych, Centralą Złomu, Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Związkiem Spółdzielni Pracy w celu:
  - a) śledzenia za przebiegiem prac przygotowawczych i ich kontroli,
  - b) dopilnowania instruktora technicznego podczas trwania zbiórki odpadków i złomu (pkt 3 lit. d) okólnika),
  - c) interweniowania w Prezydiach Rad Narodowych w razie niesprawnego przebiegu akcji;
- 2) stałym informowaniu Komisji Koordynacyjnej Zbiórki Złomu i Odpadków Użytkowych o przebiegu akcji;
- 3) braniu udziału w pracach komitetu społecznej zbiórki odpadków na szczeblu wojewódzkim.

Za DYREKTORA DEPARTAMENTU Janina Wilska

105.

**PISMO OKOLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH
I SOCJALNYCH**

z dnia 22 marca 1951 r.

(znak SO4D-06-7)

w sprawie trybu wnoszenia opłat za korzystanie z przedszkoli w ramach akcji zleconej.

W związku z nadchodzącymi z terenu wiadomościami o nieregularnym wpłacaniu należności za korzystanie dzieci pracowników zakładów pracy z przedszkoli — Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ustala w porozumieniu z Ministerstwem Oświaty i Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

1. Zakłady pracy (referaty socjalne) wydają skierowania pisemne do przedszkoli na ręce rodziców (opiekunów) dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami. Skierowania te stanowią zobowiązania do pokrywania opłat za korzystanie z przedszkoli z dotacji na Akcję Socjalną wg stawek ustalonych w piśmie okólnym PKPG z dnia 14.II.1951 r. znak SO4B-04-3 (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 68).

Jednocześnie z wydaniem skierowania do przedszkola zakład pracy pobiera od rodziców (opiekunów) zobowiązanie wnoszenia przypadającej od nich opłaty z góry do dnia 19 każdego miesiąca, stosownie do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lutego 1951 r. znak SO4H-01-2 (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 66).

Należność przypadająca od rodziców (opiekunów) dzieci objętych Akcją Socjalną wnoszona jest zgodnie z pow. zarządzeniem do zakładu pracy jako wpływ na dochód Akcji Socjalnej w pozabudżetowych środkach specjalnych w odpowiednim tytule budżetowym.

Rodzice (opiekunowie) poza opłatami ustalonymi w powołanym zarządzeniu nie mogą być obciążani żadnymi dodatkowymi opłatami.

Przedszkola nie mają uprawnień do bezpośredniego pobierania opłat od rodziców (opiekunów) dzieci objętych Akcją Socjalną.

2. Stosownie do § 9 Tymczasowej Instrukcji dla przedszkoli (załącznik nr 2 do zarządzenia Ministerstwa Oświaty z dnia 2.V.1950 r. Nr II WP 2060/50) należność za korzystanie dzieci z przedszkoli powinna być przekazywana przez zakłady pracy z góry bezpośrednio na konto przedszkola. Termin przekazywania tych opłat ustala się najpóźniej na dzień 25 miesiąca poprzedzającego miesiąc rozliczeniowy.

W tym celu przedszkole jest obowiązane wysyłać do zakładu pracy najpóźniej do dnia 15 miesiąca poprzedzającego miesiąc rozliczeniowy wniosek o zapłatę należności z załączonym aktualnym spisem dzieci, zakwalifikowanych przez

Komisje Społeczne Przedszkoli, sporządzonym na podstawie skierowań wydanych przez zakład pracy. Wykaz dzieci akceptuje Rada Zakładowa (Miejscowa).

Pokrywanie należności za dzieci nie skierowane przez zakład pracy jest niedozwolone.

Wyjątek od zasady przekazywania opłat bezpośrednio na konta przedszkoli stanowią przedszkola Zrzesz. Katolików „Caritas” i instytucji z nim współpracujących; sumy należne za korzystanie z tych przedszkoli należy wpłacać do wojewódzkich zarządów „Caritasu”.

Zarządy wojewódzkie tego zrzeszenia są obowiązane całą otrzymaną należność przekazywać do odpowiednich przedszkoli.

Nieprzestrzeganie zasad wymienionych wyżej godzi w byt przedszkola i musi spowodować automatyczne wydalenie z przedszkola dzieci, za które nie zostanie wniesiona opłata w terminie.

3. Za korzystanie z przedszkoli miejskich nie prowadzonych przez zakłady pracy, tj. z przedszkoli państwowych, TPD i „Caritas” zakłady pracy płacą należność wg obowiązującej stawki dziennej obniżonej o koszt etatów wychowawczych (płatnych przez Ministerstwo Oświaty), a podwyższonej o kwotę zł 0,27 na nakłady majątkowe.

Wysokość tych opłat wynosi:

- a) w przedszkolach do 70 dzieci:
  - za dziecko korzystające 9 godzin z przedszkola zł 5,60 dziennie,
  - za dziecko, korzystające 5 godzin z przedszkola zł 4,40 dziennie,
- b) w przedszkolach ponad 70 dzieci:
  - za dziecko korzystające 9 godzin z przedszkola zł 5,50 dziennie,
  - za dziecko korzystające 5 godzin z przedszkola zł 4,35 dziennie.

Zaznacza się, iż w sumach tych mieści się kwota zł 0,27 przeznaczona na nakłady majątkowe.

Na żywienie dziecka korzystającego z przedszkola przez 9 godzin należy przeznaczyć nie mniej niż 3,80 zł, a w przypadku korzystania tylko przez 5 godzin — zł 2,80.

4. Zgodnie z Instrukcją Ministerstwa Oświaty w sprawie organizacji przedszkoli na rok szkolny 1951/2, prawo do korzystania z przedszkoli w ciągu 9 godzin mają dzieci matek i ojców samotnych, rodzin, w których oboje rodzice pracują i dzieci są pozbawione opieki domowej. Dzieci, które mają zapewnioną opiekę domową, nie mogą przebywać w przedszkolu dłużej niż 5 godzin.

5. W przypadku, gdy dziecko bez usprawiedliwienia nie uczęszcza do przedszkola przez 7 kolejnych dni, zostaje ono skreślone z listy, a kierownictwo przedszkola jest obowiązane niezwłocznie powiadomić zainteresowany zakład pracy, który na to miejsce skieruje inne dziecko, zakwalifikowane przez Radę Zakładową (Miejscową) zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Nieprzestrzeganie przez kierownictwo przedszkola wyżej ustalonej zasady zwalnia zakład pracy od obowiązku opłacania należności za dziecko.

6. Za dni opuszczone przez dziecko lecz usprawiedliwione, jeśli nieobecność ta trwa nie dłużej niż 7 dni, zakład pracy reguluje należność wg pełnej ustalonej stawki dziennej. W przypadku, gdy nieobecność dziecka trwa dłużej niż 7 dni, zakład pracy reguluje należność wg stawki dziennej obniżonej o koszt żywienia dziecka, tj. o zł 3,80.

Kierownictwo przedszkola powinno przypadki usprawiedliwionej nieobecności dzieci (trwającej dłużej niż 7 dni) z poprzedniego miesiąca podać w miesięcznym wykazie dzieci, przesyłanym do zakładu pracy, stanowiącym podstawę do rozliczeń.

Wobec tego, że należność za przedszkole płatna jest z góry, sumy przypadające z tego tytułu do zwrotu zakładowi pracy powinny być potrącone z należności za miesiąc następny.

7. Zakłady Pracy (Rady Zakładowe, ew. Miejskowe Referaty Socjalne) są obowiązane przy kierowaniu dziecka do przedszkola powiadomić rodziców (opiekunów) o przepisach zawartych w punkcie 5.

8. Równocześnie opłacanie z dotacji na Akcję Socjalną należności za dziecko korzystające z przedszkola i świetlicy jest niedopuszczalne.

9. Za dzieci pracowników sezonowych zakłady pracy regulują należność z dotacji na Akcję Socjalną tylko w okresie pracy rodziców.

10. Przepisy ustalone niniejszym pismem okólnym obowiązują od dnia 1 kwietnia 1951 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy dotyczące trybu wnoszenia opłat za korzystanie z przedszkoli w ramach akcji zleconej w zakresie uregulowanym niniejszym a zawarte w pismach okólnych z dnia 16.VIII.1950 r., z dnia 31.X.1950 r. i z dnia 31.XII.1950 r.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU Eugenia Parszewska

106.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 23 marca 1951 r.

(znak IN2B-01-19)

w sprawie przenoszenia inwestycji energetycznych z planów inwestycyjnych poszczególnych użytkowników do planu inwestycyjnego Centralnego Zarządu Energetyki.

I

Instrukcja nr 21 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) dla sporządzenia Planu inwestycyjnego na 1951 rok, ustaliła zasadę, że inwestycje energetyczne, powiększające majątek trwały CZ Energetyki (CZE), powinny być objęte planem inwestycyjnym CZE. W rozwinięciu postanowień rozdziału 13 powyższej instrukcji ustala się, co następuje:

II

1. Do majątku trwałego CZE lub przedsiębiorstw podległych CZE należą:

- stacje transformatorowe o górnym napięciu zasilającym powyżej rzędu 40 KV przyłączone do sieci Zakładu Sieci Elektrycznych niezależnie od tego, czy stacja służy do zasilania kilku czy wyłącznie jednego zakładu przemysłowego, instytucji itp. Wyjątek stanowią podstacje końcowe 60 KV w województwie katowickim;
- stacje transformatorowe przyłączone do sieci Zakładu Sieci Elektrycznych niezależnie od górnego napięcia zasilającego w wypadku, gdy stacje te służą do zasilania więcej niż jednego zakładu przemysłowego, instytucji itp.;
- wszystkie linie wysokiego i niskiego napięcia, o ile nie stanowią sieci wewnętrznej danego użytkownika.

Nie zalicza się natomiast do majątku trwałego CZE sieci elektrycznych Polskich Kolei Państwowych.

2. Wątpliwości wypływające przy stosowaniu przepisów punktu 1 rozstrzygają Zakłady Energetyczne właściwego okręgu.

W zasadniczych jednak spornych wypadkach strony i zainteresowani mogą odwołać się do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Urządzenia energetyczne nie objęte punktem 1 powinny być traktowane jako elementy wewnętrznych urządzeń energetycznych użytkownika i umieszczone w jego bilansie majątku trwałego.

III

Budowę i rozbudowę urządzeń energetycznych przyłączonych do sieci Zakładu Sieci Elektrycznych, które w myśl § 2 powiększają majątek trwały użytkownika, należy planować i wykonywać w porozumieniu z właściwymi Zakładami Sieci Elektrycznych. W szczególności wymagają akceptacji odnośnych Zakładów Sieci Elektrycznych wszystkie fazy dokumentacji technicznej. Akceptacja ta musi być uwidocznioma w dokumentacji inwestycyjnej składanej przez inwestora - użytkownika do oddziałów Banku Inwestycyjnego.

IV

Niezależnie od wymagań ust. III muszą być zachowane przy realizacji inwestycji energetycznych powiększających majątek trwały użytkownika istniejące przepisy o budowie urządzeń energetycznych.

V

1. Wszystkie inwestycje energetyczne, które w myśl przepisów ust. II powiększają majątek trwały energetyki, a objęte zostały z różnych powodów planem inwestycyjnym użytkowników na 1951 rok — powinny być po uzgodnieniu z właściwymi Zakładami Sieci Elektrycznych i za potwierdzeniem Zakładów Energetycznych odpowiedniego okręgu w terminie do dnia 30 kwietnia 1951 r. przeniesione do planu CZE na zasadach i w trybie przewidzianym właściwym zarządzeniem Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów o zasadach przenoszenia środków na sfinansowanie inwestycji w ramach Planu Inwestycyjnego na 1951 r. przy czym:

- przeniesieniu podlegają nie tylko limity finansowe, ale i dokumentacja, umowy zleceniowe dotyczące wykonawstwa, plany zaopatrzenia w maszyny, urządzenia i materiały, które zostaną włączone do planu zaopatrzenia energetyki wraz z już dokonanymi zamówieniami;
- ze względu na to, że dotychczasowi inwestorzy - użytkownicy mogli błędnie zaplanować zarówno limit finansowy jak i zaopatrzenie, upoważnia się CZE do wystąpienia wobec inwestorów - użytkowników o dodatkowe środki finansowe i materiałowe. Środków tych dostarczą dla CZE dotychczasowi użytkownicy w ramach limitów, dokonując odpowiednich zmian rzeczowych w swoich planach.

2. Jedynie w szczególnie ważnych, uzasadnionych przypadkach mogą Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego i ministerstwa właściwe dla użytkownika wystąpić wspólnie do PKPG o przyznanie potrzebnych środków finansowych i materiałowych.

VI

Począwszy od dnia 1 maja 1951 roku będzie wstrzymane przenoszenie inwestycji energetycznych z zatwierdzonych planów użytkowników do planu inwestycyjnego CZE na 1951 rok.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

dr K. Secomski

107.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI — DEPARTAMENT
BUDOWNICTWA ORAZ DEPARTAMENT PLANÓW
TERENOWYCH I LOKALIZACJI**

z dnia 24 marca 1951 r.

w sprawie rozpoczęcia prac nad sporządzeniem Planu Inwestycyjnego na 1952 rok.

I

Opracowanie Planu Inwestycyjnego na 1952 rok przebiegać będzie zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 23 marca 1951 r. w sprawie rozpoczęcia prac nad sporządzeniem Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. (Biuletyn PKPG nr 9, poz. 97), według następujących zasad i etapów:

1. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego opracuje projekt wytycznych do sporządzenia Planu Inwestycyjnego w ramach Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 rok oraz przedstawi całość projektu w terminie do dnia 1 lipca br. Radzie Ministrów do uchwalenia.

Wytyczne w zakresie inwestycji obejmować będą zarówno limity inwestycyjne jak i podstawowe zadania rzeczowe.

2. Wytyczne po uchwaleniu przez Radę Ministrów zostaną przez PKPG przekazane do dnia 7 lipca br.:

- inwestorom centralnym (ministerstwom i jednostkom równorzędnym) w zakresie inwestorów planowania centralnego,
- wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego (WKPG) oraz właściwym inwestorom centralnym w zakresie planowania terenowego.

Na podstawie powyższych wytycznych ministerstwa i jednostki równorzędne oraz centralne zarządy i jednostki równorzędne ustalą wytyczne dla jednostek podległych (inwestorów głównych i bezpośrednich) planowania centralnego, a następnie prześlą im w terminie do dnia 31 lipca br. w celu opracowania na ich podstawie projektów planu inwestycyjnego.

Dla inwestorów planowania terenowego wytyczne zostaną rozpracowane i przekazane przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego w porozumieniu z wydziałami branżowymi prezydium wojewódzkich rad narodowych w tym samym terminie aż do inwestora bezpośredniego włącznie.

3. Projekty planu inwestycyjnego zostaną opracowane oraz przeanalizowane na wszystkich szczeblach aż do ministerstw i jednostek równorzędnych włącznie a w planowaniu terenowym do WKPG włącznie, po czym zostaną przedstawione do PKPG. Czynności te zostaną wykonane w okresie od dnia 1 sierpnia do 7 września.

4. Na podstawie projektów planów nadesłanych przez ministerstwa i jednostki równorzędne oraz wojewódzkie komisje planowania gospodarczego, PKPG opracuje projekt Planu Inwestycyjnego w ramach Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. a następnie przedstawi go do dnia 15 listopada br. Radzie Ministrów do uchwalenia.

5. Po uchwaleniu Narodowego Planu Gospodarczego przez Radę Ministrów inwestorzy opracują plan inwestycyjny w ostatecznej tj. wykonawczej formie i prześlą go PKPG przesyłając ponadto zatwierdzone wnioski inwestycyjne do central banków finansujących inwestycje — w okresie najpóźniej do dnia 23 grudnia br.

6. Opracowanie planu inwestycyjnego i jego projektów zostanie przeprowadzone zgodnie z zasadami ustalonymi w Instrukcji PKPG nr 21 — o sporządzeniu Planu Inwestycyjnego na 1951 rok oraz zmianami wprowadzonymi zarządzeniem Przewodniczącego PKPG w sprawie sporządzenia Planu Inwestycyjnego na 1952 rok. Zarządzenie powyższe ukaże się w terminie ok. 15 kwietnia br., a zmiany, o których mowa, dotyczyć będą niektórych postanowień zawartych w Części I Instrukcji nr 21 oraz w postanowieniach końcowych a także całości trybu sporządzenia Planu Inwestycyjnego i niektórych formularzy planowania.

II.

W celu należytego opracowania Planu Inwestycyjnego i jego projektów wyznacza się okres prac przygotowawczych, który będzie trwał do dnia 7 lipca br.

1. Inwestorzy wszystkich szczebli zostaną zaopatrzeni w egzemplarze zarządzenia Przewodniczącego PKPG w sprawie sporządzenia Planu Inwestycyjnego na 1952 rok, a wprowadzającego uzupełnienia i zmiany do Instrukcji PKPG nr 21, jak również w niezbędne formularze. Termin wykonania niniejszego upływa z dniem 10 czerwca br.

W związku z powyższym inwestorzy centralni a dla inwestorów planowania terenowego właściwe WKPG ustalą i nadeślą do PKPG w terminie do dnia 5 maja br.:

- zapotrzebowanie na egzemplarze Instrukcji PKPG nr 21 o sporządzeniu Planu Inwestycyjnego na 1951 rok,
- zapotrzebowanie na egzemplarze zarządzenia Przewodniczącego PKPG w sprawie sporządzenia Planu Inwestycyjnego na 1952 rok a nowelizującego wyżej wymienioną Instrukcję nr 21,
- zapotrzebowanie na poszczególne formularze do Planu Inwestycyjnego na 1952 rok.

Podstawą dla ustalenia ilości formularzy będą tymczasowo powielone egzemplarze zarządzenia Przewodniczącego PKPG (regulującego szczegółowy tryb sporządzenia Planu), które zostaną rozesłane do dnia 20 kwietnia br. poszczególnym inwestorom centralnym oraz WKPG w ilości 2 egz. dla każdego inwestora centralnego i dla każdej WKPG.

2. Inwestorzy przeprowadzą w okresie od dnia 11 czerwca do 7 lipca br. szczegółowy instruktor służb inwestycyjnych wszystkich szczebli.

3. Inwestorzy przystąpią natychmiast do analizy postępu planu w roku bieżącym i oceny przewidywań co do zakresu jego wykonania pod względem rzeczowym oraz finansowym na dzień 31.12.1951 roku.

4. Inwestorzy przystąpią również natychmiast do określenia zdolności produkcyjnej (lub zdolności usługowych) maszyn i urządzeń w chwili obecnej oraz na dzień 31.12.1951 r. tj. po uwzględnieniu wprowadzenia do eksploatacji obiektów w roku bieżącym.

Przy pracy tej inwestorzy powinni, opierając się na doświadczeniach przodujących zakładów i robotników, zanalizować dokładnie stopień (wskaźniki) wykorzystania maszyn, i urządzeń na tle progresywnych norm ich wykorzystania. Ponadto inwestorzy powinni poświęcić szczególną uwagę wykrywaniu wąskich przekrojów, nie pozwalających na

pełne wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych oraz ustalić niezbędne zadania w celu ich likwidacji.

5. Inwestorzy powinni opracować i zatwierdzić wstępnie do dnia 31 maja br. założenia projektów na nowe tytuły inwestycyjne, które mają być wprowadzone w 1952 r. po raz pierwszy do planu inwestycyjnego. Zatwierdzone wstępnie założenia projektów powinny być w okresie do dnia 15 czerwca br. złożone w Biurach Projektów dla umożliwienia wykonania w porę dalszych stadiów dokumentacji technicznej.

6. Inwestorzy powinni opracować i wstępnie zatwierdzić do dnia 7 lipca br. projekty wstępne na tytuły inwestycyjne oparte o zatwierdzone już założenia projektów.

7. W okresie od dnia 1 kwietnia do 15 maja br.:

a) inwestorzy bezpośredni lub w ich zastępstwie inwestorzy główni:

— opracowują kwestionariusze obiektów inwestycyjnych według wzoru nr 1A (dawny nr 4 z Instrukcji PKPG nr 24 ze zmiennym nieco układem) w ilości po 4 egz. na każdy obiekt inwestycyjny będący składnikiem projektowanego tytułu inwestycyjnego;

— rejestrują obiekty do wykonania systemem zleconym w przedsiębiorstwach budowlano - montażowych, będących generalnymi wykonawcami, pozostawiając im 1 egz. każdego kwestionariusza oraz uzyskując na pozostałych 3 egzemplarzach potwierdzenia zawarte w Części II kwestionariusza. 2 egzemplarze potwierdzone przez przedsiębiorstwa inwestorzy przekazują za pośrednictwem naczelnych inwestorów do właściwych inwestorów centralnych (1 egz. dla inwestora centralnego oraz 1 egz. dla PKPG);

— dostarczają danych jednostkom bilansującym maszyny zgodnie z trybem ustalonym w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG w sprawie sporządzenia bilansu maszyn i urządzeń technicznych oraz konstrukcji stalowych i kabli elektrycznych na rok 1952 (w opracowaniu);

b) inwestorzy naczelnicy na podstawie otrzymanych kwestionariuszy obiektów oraz limitów i zadań Planu 6-letniego dla 1952 roku sporządzają w 4 egzemplarzach proponowany spis tytułów wg wzoru nr 2 (z instrukcji PKPG nr 21) umieszczając w pierwszej kolejności tytuły przechodzące z Planu 1951 r. (kontynuowane) a dopiero następnie tytuły noworozpoczynane w 1952 r. Pozostawiając dla siebie 1 egzemplarz, inwestorzy naczelnicy przekazują pozostałe 3 egzemplarze właściwemu inwestorowi centralnemu (1 egz. dla inwestora centralnego oraz 2 egz. dla PKPG).

Uwaga: Nieodzownymi załącznikami do spisu tytułów są kwestionariusze obiektów wchodzących w skład poszczególnych tytułów. Sumy przewidziane na roboty budowlano - montażowe w spisach tytułów winny być ściśle zgodne z sumami wynikającymi z kwestionariuszy. W spisach tytułów należy podać przy każdym tytule numery należących doń kwestionariuszy;

c) inwestorzy centralni lub w ich zastępstwie naczelnicy opracowują w 4 egz. podstawowe wskaźniki rzeczowe i finansowe dla planu inwestycyjnego na 1952 rok według wzoru nr 5 (formularze należy wykonać we własnym zakresie) zgodnie z ustaloną nomenklaturą, uwzględniającą specyfikę gałęziową. 1 egz. przeznaczają się dla inwestora naczelnego, 1 egz. dla inwestora centralnego oraz 2 egz. dla PKPG.

d) inwestorzy centralni opracowują w 3 egzemplarzach na formularzu nr 2 (spis tytułów) zbiorcze zestawienie proponowanych nakładów inwestycyjnych, wg poszczególnych inwestorów naczelnych, wypełniając jedynie nazwy tych inwestorów w rubr. 2 oraz następnie dane zbiorcze rubryk 11 — 20 włącznie. 1 egz. przeznaczony jest dla inwestora centralnego i pozostałe 2 egz. dla PKPG.

e) inwestorzy centralni przekazują materiały przeznaczone dla PKPG (powyżej lit. a), b), c), d), w terminie do dnia 15 maja br. do Departamentu Inwestycji PKPG.

Co się tyczy inwestorów planowania terenowego obowiązuje ich w pełni tryb podany w pktcie 7 lit. a), b), c), z tym, że spisy tytułów (lit. b), oraz podstawowe wskaźniki rzeczowe

we i finansowe (lit. c) opracowują inwestorzy naczelni tj. właściwe wydziały branżowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych w 6 egzemplarzach. 1 egzemplarz przeznaczony jest dla inwestora naczelnego, 1 egz. dla właściwego ministerstwa, 1 egz. dla WKPG oraz 3 egz. dla PKPG.

Zestawienia zbiorcze, o których mowa w pktcie 7 lit. d), opracowują w 3 egz. wojewódzkie komisje planowania gospodarczego. 1 egz. przeznaczony jest dla WKPG oraz 2 egz. dla PKPG. Całość materiałów dotyczących planowania terenowego a przeznaczonych dla PZPG przesyłają właściwe WKPG do Departamentu Inwestycji PKPG w terminie do dnia 15 maja 1951 r.

W związku z powyższymi postanowieniami inwestorzy centralni oraz WKPG w zakresie planowania terenowego ustala odpowiednio zadania i terminy inwestorom podległym.

Formularze spisów tytułów (wzór nr 2) oraz kwestionariusze obiektów (wzór nr 1A) zostaną dostarczone na podstawie zapotrzebowań inwestorom centralnym oraz wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego w dniu 2 kwietnia br. W tym samym dniu inwestorzy centralni oraz WKPG otrzymają wzór formularzy nr 5 z gotową nomenklaturą wskaźników — opracowaną indywidualnie dla każdej gałęzi gospodarki narodowej. Inwestorzy centralni oraz WKPG delegują na dzień 2 kwietnia br. swych pracowników do Dep. Inwestycji PKPG po odbiór formularzy.

8. W okresie od dnia 1 do 15 czerwca br. inwestorzy bezpośredni przedkładają do Biur Projektów wstępnie zatwierdzone założenia projektów w zakresie tytułów inwestycyjnych noworozpoczynanych w 1952 roku oraz zawierają umowy z biurami projektów na opracowanie dokumentacji technicznej dla tych tytułów.

9. W okresie od dnia 1 maja do 15 czerwca br. inwestorzy opracowują proponowany projekt planu opracowania dokumentacji technicznej na formularzach, których wzory zostaną dostarczone inwestorom w terminie do dnia 15 kwietnia br.

10. W okresie od dnia 16 maja do 10 czerwca br. inwestorzy opracują propozycje rozdziału robót oraz formularze wskaźników rzeczowych i finansowych zgodnie z nomenklaturą dla ustalenia zapotrzebowania materiałowego.

Wzory formularzy, nomenklatura oraz tryb zostaną podane do wiadomości inwestorom bezpośrednio do dnia 15 kwietnia br.

III.

Zwraca się uwagę inwestorów na konieczność ścisłego powiązania planu inwestycyjnego z innymi działami gospodarki narodowej a w szczególności z planami produkcyjnymi oraz usługowymi. W związku z tym poleca się, aby wszystkie prace przygotowawcze jak i nad sporządzeniem planu inwestycyjnego były przeprowadzone przez służby inwestycyjne przy jak najściślejszej współpracy ze służbami planowania.

DYREKTOR DEPARTAMENTU BUDOWNICTWA

Inż. M. Małachowski

DYREKTOR DEPARTAMENTU INWESTYCJI

Dr K. Secomski

Za DYREKTORA DEPARTAMENTU
PLANÓW TERENOWYCH I LOKALIZACJI

J. Wilska

108.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA**

z dnia 24 marca 1951 r.

(znak BU2H-01-282)

w sprawie interpretacji § 52 „Warunków Umownych“ stanowiących załącznik do zarządzenia z dnia 5 lutego 1951 r. o stosowaniu wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych.

W związku z licznymi zapytaniami w sprawie interpretacji § 52 „Warunków Umownych“ określających prawa i obowiązki Zamawiającego i Wykonawcy robót budownictwa inwestycyjnego (załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 5.2.51 r. o stosowaniu wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych — Biuletyn PKPG nr 6, poz. 60) oraz § 10 umowy pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą robót inwestycyjnych (załącznik nr 1 do wyżej wymienionego zarządzenia) wyjaśnia się, co następuje:

Odbioru ostatecznego obiektów, których realizacja przewidziana jest w okresie dłuższym niż 1 rok, należy dokonywać dopiero z chwilą całkowitego ukończenia robót. Rozliczenia natomiast powinny być dokonywane w terminach przewidzianych umową, na podstawie rachunków przejściowych, z tym, że wysokość sum tych rachunków należy uwidocznić w umowach zawartych na lata następne.

DYREKTOR DEPARTAMENTU Inż. M. Małachowski

109.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA**

z dnia 29 marca 1951 r.

(znak BU-Ko-Og-421/51)

w sprawie interpretacji § 54 Instrukcji PKPG nr 20.

Wobec niewłaściwej interpretacji § 54 Instrukcji PKPG nr 20 co do zakresu inwentaryzacji rozbudowywanych obiektów i sporządzania przesadnie i niepotrzebnie szczegółowych opisów i zestawień inwentaryzacyjnych, wymagających znacznego nakładu pracy i opóźniających termin opracowywania założeń projektów — Departament Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyjaśnia, że do założeń projektów należy dołączyć inwentaryzację tylko tych istniejących obiektów, które podlegają bezpośredniej rozbudowie lub modernizacji.

Inwentaryzacja ta powinna być sporządzona tylko w takim zakresie, jaki jest niezbędnie potrzebny do opracowania projektu wstępnego. Nie należy założeń projektów przeciążać nadmiernymi opisami i zestawieniami inwentaryzacyjnymi, które nie są konieczne przy projektowaniu.

Równocześnie jednak należy w założeniach projektu podać bardzo krótki zwarty opis całości rozbudowywanego lub modernizowanego zakładu.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU Inż. M. Bartnicki

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.